

παλάμη

Δευτέρα, 24 Ιουνίου 2013

6:24 πμ

Σημασία:

- το εσωτερικό μέρος της ακρας χειρός.

ΠΑΛΑΜΗ ή, έπκ. γ·ν. και ΛΑΤΙΝΙΚΟ PALMA' ο,τι καί νύν, ή παλάμη τής χειρός, τὸ έσωτερικόν (ή εσωτερική επιφάνεια) τής χειρός, ή χειρ II μεταφορικως. ή δυναμς τής χειρός, βία, φόνος. — II μτφρ., τέχνασμα, Έυπνον σχέδιον ή μέθοδος, ευφυΐα, επιβουλή, πανουργημα. 2) έργον τής χειρός, έργον τέχνης, τεχνούργημα, έργαλειον.

Το ένα δεκατο του μετρου

Ετυμολογία:

- πάλλω?

Ετυμ. : παλάμη : λατ. palma (pālma), palmus, παλ-
ιρλ. lām (*pālma), gall. llaw, αγγλ-σαξ., παλ-σαξ. folm,
παλ-γερμ. folma (*pālma), και μετα επενθήματος -η-
αντι -m- σανσκρ. pālī-h (χειρ) (ιαπ. -ln-), Ζενδ. pā-
rāh- (τὸ κοίλον τής χειρός)* πρβλ. ακολουθως τὰ :
παλα-οτή, παλά-θη, πέλαγος, πέλανος κλπ. (βλ.λ.λ.),
ιαπ. *pālā- (ἀπλώνω, αὐξάνω). Έντεϋθεν παράγονται
τὰ : ιων. παλαμναῖος (βλ. λ.), επ. ποιητ. ἀπάλαμνος
(βλ. λ.) (ἀμφότερα έσχηματισμένα επί τῇ βάσει τύπου
τινός *παλάμων <παλάμη), ἀπάλαμος (=ἀμήχανος),
δυσπάλαμος, εὐπάλαμος, πυρπάλαμος (λέξεις σχη-
ματισθεῖσαι εκ τῆς λ. παλάμη κατ' εὐθεῖαν, ἢ πάν-
τως επηρεασμένοι εκ αὐτῆς, πρβλ. νώνυμος : νώνυμος,
κατὰ τὸ ὄνομα), παλαμῖς, -ῖδος (=ἀσπάλαξ), Έσυχ.
ἀπάλαμις' τεχνίτης παρὰ τοῖς Σαλαμινίοις.

300

Πέλαμα, ατος, the sole of the foot: — any extremity.
—'R. τέλμα, the end: Ernesti:' Dnn. Thus Πίσσυρες
for Τέσσαρες, σΠάδιον for σΤάδιον, λίΤρα into λίΠρα,
liBra. (2) For πέΔμα, from πέδον, the ground, as
Solum and Solea, the sole. Δ, as in Δασέος and
Λάσιος; Δάκρῦμα, Lacryma; οΔυσσεὺς, uLysses, &c.
(3) An old deriv. was from πελόν: the sole being dingy
from its treading on the ground. (4) As Ταρσός is
both the palm of the hand and the sole of the foot,
Παλάμα. the palm of the hand, might be the sole of the

both the palm of the hand and the sole of the foot,
Παλάμα, the palm of the hand, might be the sole of the
 foot, contr. into **Πάλαμα**, **Πέλμα**; **E**, as **πελτη**, **πελεμίζω**,
 grEesus. But the genders vary. ?

196

Παράγωγα

Παλαμαριά

	Η δακτυλήθρα (1) και η παλαμαριά (2) είναι ξύλινες κατασκευές που προσαρμοζόταν στα δάχτυλα και στην παλάμη και είχαν θέσεις για ένα, δύο ή και τρία δάχτυλα. Τη χρησιμοποιούσε ο θεριστής για να πιάνει και να θερίζει περισσότερα στάχυα, αλλά και για προστασία από τα φίδια.	
---	--	--

Παλαμαρι

Χονδρο σχοινι , το πυμνήσιον [πείσμα] ἢ ἀγόμενον, η γούμενα ή γκομενα, η αρχ. Ναυσιπέδη.
 Μεταφορικως Μέγας, μεγάλος αλλά και Το πεος (βλ. Υπογλώσσιο #80)

Αντιδανειο απο το It. Palmare < lat. Palmaris, a, em < palma < παλάμη).
 Αυτος που ανηκει στην παλάμη, αυτος που εχει μεγαθος μια παλάμης, ο παλαμιαιος.
 Οπως λέμε πηχυαίος. Φρ. "Το εγραψαν οι εφημεριδες με πηχυαίους τιτλους".

Συνώνυμα

χέρι

Ξενόγλωσσα

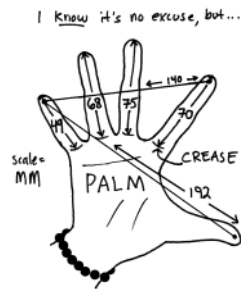
Ιταλικά

Αγγλικά

Γαλλικά

Εικόνες

Φράσεις

Ηπλωσας τας παλάμας

Ἡπλωσας τὰς **παλάμας**, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ

Ἡπλωσας τὰς παλάμας (ἐπάνω στὸ σταυρὸ) καὶ ἔνωσας ἐκεῖνα, ποὺ πρῶτα ἦσαν διαχωρισμένα· μὲ τὴ στολή δὲ τῆς ταφῆς σου καὶ τὴν κατάθεσή σου στὸ μνήμα ἐλευθέρωσες τοὺς φυλακισμένους (στὸν ἄδη), ποὺ κραύγαζαν· δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἅγιος ἐκτὸς ἀπὸ σένα, Κύριε. Ἀπὸ το μεσαιῶνα μεχρι σημερα ολοι πιστευαν πως τα καρφια εμπαιναν στις παλάμες πραγμα στατικως ανέφικτον. Τα λεπτα οστάρια της ακρας χειρος δεν αντεχουν να κρατήσουν το βάρος του σώματος. Οι καημενοι οι ευαγγελιστες δεν μιλανε ποτε για παλαμες αλλα για τας χειρας που εφεραν τον τυπον των ηλων. Θυμιζω πως ο Μ. Κωνσταντίνος ειχε καταρρησει τη σταυρωση ως θανατικη ποινή και οι μεταγενεστεροι δεν ειχαν δη ποτε το live show .

Εν τη παλαμη και ούτω βοήσομεν.

Φράση που ελεγαν οι δημοι στον ιππόδρομο του Βυζαντίου. Το «βοησωμεν» αφορα τα άκτα. Η σημασια είναι : δωστε πρωτα τα λεφτα και αναλογως θα φωναξουμε. Ισως μαλιστα η φραση να ηταν αρχικα «Εν τη παλάμη και είτα βοήσωμεν» δηλ. μετα θα φωναξουμε, τα λεφτα μπροστά, δηλ. προκαταβολικα.

Τα άκτα είναι οι ρυθμικές επιφωνήσεις - βοήσεις, επευφημίες και υμνολόγια (acclamations), που συνόδευαν τις επίσημες κοσμικές τελετές (αναρρήσεις αυτοκρατόρων, ανακτορικές εορτές, υποδοχές ξένων αρχόντων και πρέσβων κ.λπ. (· καθώς καί τις; εκκλησιαστικές Συνόδους. Για άκτα αυτά ήταν διαλογικά (αντιφωνικά) ανάμεσα στους «δήμους» και τους «κράκτες» - τους αυλικούς υπαλλήλους, που έδιναν το σύνθημα για τις επευφημίες στον Βασιλιά κ.λπ., και απαντούσαν στους «κορυφαίους» των δήμων. Από εκεί, και το ρήμα «ακτολογώ»: επευφημώ, υμνολογώ . Με τη μορφή που πήραν στο Βυζάντιο, τα άκτα ήταν - κατά τους πρώτους, αιώνες της αυτοκρατορίας - «φωνή λαού».

Κυριολεκτικα ακτα (acta) είναι τα πεπραγμένα όπως ατζέντα (agenda) είναι τα πρακτέα, αυτά που πρεπει να γινουν.

341,131

Οι κράχτες θυμίζουν τους σημερινούς εκπροσώπους του κόμματος στις διαδηλώσεις με τη ντουντούκα. Λένε το σύνθημα και οι υπήκοοι επαναλαμβάνουν εν χορό συνήθως Πετράκος βάσει της ντρεκτίβας «μια η ντουντούκα, τέσσερεις εμείς» .

Παλαμαριάζω

Προβαινω σε ασελγεις θωπειεις επι θηλεος κν της βαζω χειρι.

Συγγενικά

Οπισθέναρ, του οπισθέναρος : το εξωτερικο μερος της ακρας χειρος , η άλλη πλευρα της παλαμης^{1083.85}
Βλ. και ξανάστροφη στο λ. μπάτσος

Επώνυμο

Παλαμάς

Αυτός που έχει μεγάλες παλάμες.

Σχετ με το μεγεθυντικο επιθημα -άς πβλ. κοιλαράς, μυταράς, βιλλαράς* : ο εχων μεγάλο βιλλιν =πέος.

Οι αρχαιοι χρησιμοποιουσαν το επιθημα -ων πχ. Κεφάλων, πόσθων*, χειρων, πλάτων, στράβων

Ο **Κωστής Παλαμάς** (Πάτρα, 13 Ιανουαρίου 1859 - Αθήνα, 27 Φεβρουαρίου 1943) ήταν ποιητής, πεζογράφος, θεατρικός συγγραφέας, ιστορικός και κριτικός της λογοτεχνίας. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, με σημαντική συνεισφορά στην εξέλιξη και ανανέωση της νεοελληνικής ποίησης

*)πόσθων: ο Λουκιανος ο Σαμοσατευσ στο « Λεξιφάνης» 12 μιλάει για καποιο Διωνα

*καταπύγονα και λακκοσχέαν, τον μύρτωνα και σχινοτρώκταν νεανίσκον,
άναφλώντα καί βλιμάζοντα» ἦν τινα πεώδη καί πόσθωνα αἴσθηται;*

Δηλ. ξεκωλιάρη, κωλόφαρδο, μουνάκια και γυναικωτό, μαλάκα , που παλαμαριάζει αν βρεί κάποιον ψωλαρά καυλωμένο.

Με το συμπάθειο κι'όλας!

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis